

viðmerking

Oljan og markið

Um ætlanin er at afhenda möguleikarnar fyrir einari komandi feroyskari ráevnisvinnu, so er at gera so sum Sosialurin/Javnaðarflokkurin skjýtur upp í leiðara sínum leygardagin.

«at vit feroyingar fáa eitt realistiskt forhold til allan oljuspurningin», sum tikið verður til, halda teir liggja í at opna eina gráa leið fram við markinum, so sum mótparturin, Mackay-consultants í Skotlandi, skjýtur upp.

Einki kann vera meira burturvið enn tað sama, og gera Sosialurin/Javnaðarflokkurin sostatt eitt skarvslop øvugta vegin í tí skjógv,

ið higartil er kannaður feroyskum áhugamáli.

Tá tað júst er framvið markinum, at størstu sannlíkindini fyrir ráevnum í havbotninum eru, og tað júst erh ar, ið bretar langt aftur í tíðina hava kannað og sostatt kenna egna og grannans øki til fulnar, merkir eitt tilfíkt skarvslop øvugta vegin, at feroyingar geva bretum eitt møgulegt feroyskt oljuríkið til gávus.

Orsøkin til at feroyingar í mun til bretar –ongan veg eru komnir í ráevnisvinnu síni, er at finna í Keyppmannahavn. Danir hava forðað okkum í hesi vinnu

líka fram til krakkið hjá Sjóvinnubankanum í 1992, tá ið teir sleptu endanum, og fyrir 2,3 mia. kr. góvu (hugsar sær til) feroyingum rættin til at leita eftir ráevnum í egnari undirgrund.

Fyrir at undirstrika tað syndarligu stöðuna er tað soleiðis skrivað, at finna feroyingar nakað eiga danir (Mærsk og Den Danske Bank) fyrstarett til útkomuna.

Talan er um púra greiða hjálandaveldismaktmisnýtslu og rímlig endurgjaldskrøv móti svikagerðum á hesum stigi áttu lættliga at kunna ryggbrotið

danska búskapin allan sum hann er.

Tá hetta ikki er av feroyskum áhuga áttu landsstýrismenn – í staðin fyrir at meyla hvør í sína ætt – at funnið saman um eina rímliga danska avgjaldsskipan til feroyska samfelagið fyrir framd misbrot yvir eitt longri áramál. Nakrar metingar grundaðar á olju- og gassaktivitetin við markið kundu teir so stungið sær í skjáttuna til septemberfundin við danir.

At nápa ráevni frá hjálandum er gamalt aðrastaðni. At nýta tey sum bumbumál somuleiðis, og soleiðis hevur eisini verið hjá okkum.

Innan hesi bæði veldugu øki eiga vit nakað væl at gera gott við sum skattalætti til illar sperðar feroyingar, sum í ártiggir hava lagt rygg

til útspekuleraðan stórlætisrørskap innan bæði ráevnis- og hernaðarpolitik.

Donsku debet/kreditkonteringarnar av feroyska samfelagsbúskapinum, sum heimilaðar eru í Heimastýrislógini, hava higartil givið feroyingum eitt «realistiskt forhold» til sjálva tilveruna, og tí sær út sum er.

Tær hava verið grundaðar á eina vánaliga samvitsku, og tær hava sligið falska mentu.

Tí er ongantíð ov skjótt at gera upp landanna millum, so sum Tjóðveldisflokkurin stóðugt hevur mælt til.

Hergeir Nielsen

lesarabrev

Forsætisráðið

Sjónvarpið visti hóskvøldið at siga, at áheitan okkara, sum hava sett fram ynski um tjóðfund, nú er til viðgerðar í danska forsætisráðnum.

Hetta er sum tað eigur at vera, og higartil er einki hent í hesum máli, sum er komið óvart á okkum. Vit hava alla tíðina roknað við, at vit úr forsætisráðnum fara at fáa eitt svar sum einki svar er, tí av einhvørjari orsök vil danska stjórnin sleppa at stýra okkum.

Higartil hevur tað eydnast, tí vit hava trúð tí, sum danska stjórnin hevur sagt.

Tá hon hevur sagt, at vit í 1814 gjørdust ein dansk koloni, so hava vit trúð tí, hóast tað als ikki stendur í tí friðarsáttmála, sum gjørdur var í Kiel tann 14. januar hetta árið.

Tá danska stjórnin sigur, at danska stýrisskipanarlógin er komin í gildi í Føroyum í 1850, so hava vit trúð tí, hóast ein og hvør við vanligum kunneleika til statsrætt veit uttanat, at ein stýrisskipanarlóg bert kann vera sett í gildi av tí myndugleika, sum heimild hevur at

gera eina slíka lóg. Ein stýrisskipanarlóg, sum ikki lýkur hesa troyg, hevur bert gildi sum ein vanlig lóg, hóast hon sjálv kallar seg nakað annað.

Men vit vita eisini, at ein diplomatur er ein nmaður, sum fær lön fyrir at lúgva fyrir sítt land. Teir hjá dansku stjórnini, sum hava havt til setning at halda okkum niðri í ófrælsinum, hava í so máta verið diplomatar, tí tað er greitt, at teir hava vítað hvat ið talan hevur verið um, men vit hava í óvitsku okkara trúð at teir hava havt rætt.

Nú teir eru avdúkaðir, hava teir ikki nakrar sakligar grundgevingar, og tí er tað greitt fyrir einum og hvørjum, at tað vald, teir hava yvir okkum, er heimildarlest. Tað er sjálvandi beiskur biti hjá teimum at viðurkenna at vit hava rætt í tí vit hava biðið um, men eingin onnur gongd leið er hjá teimum.

Til teirra umbering kann sigast, at nakrir av teirra egna eisini hava trúð teimum ósannindum, sum íspunnin eru. T.d.

plagdi ein kendur tjóðveldismáður at siga, at einaferð høvdu teir fingið Jens Otto Krag, sum tá var danskur forsætisráðharrin, upp í ein krók. Teir spurdu hann, hví hann ikki bara læt okkum gerast eitt sjálvstøðugt ríki. Hann svaraði aftur: – Tað skal ikki skrivast

um meg í Danmarkar søgu, at eg gjørdi Danmarkar ríki minni!

Hann hevur tí trúð, at Føroyar eru ein partur av Danmarkar ríki. Hann hevur ikki givið sær far um, at meðan markið hjá danska ríkinum móti Svøríki er ásett við friðarsáttmálanum í Roskilde í 1658, og tað móti Týsklandi við friðarsáttmálanum 1920, so er markið móti okkum ásett við tí sáttmála sum Danmarkar ríki undirritaði við okkum tann 29. august 1450. Fyrir at broyta hetta mark má nýggjur sáttmáli gerast við okkum, og tað veit danska stjórnin væl at hon ongantíð hevur gjørt. Vit eru tí ikki ein partur av Danmarkar ríki. Eins lítið og Krag hevði gjørt tað, ger Nyrup Danmarkar ríki minni við at halda uppat við at leggja seg út í okkara viðurskipti, men hevur høvi til at gera Danmark til eitt nógv sterkar land moralskt við at halda uppat við at vera ein av heimsins koloniharrum.

Zakarias Wang

Avsannan

Í Berlingske Tidende endurgevur Thomas Bjerg Mortensen «Let Spil».

«Flere repræsentantskabsmedlemmer i S.E.V. har påpeget, at strukturen i S.E.V. med et repræsentantskab på ca. 80 medlemmer, hvoraf MANGE kommer fra SMÅ BYGDER, har givet ledelsen for let spil til at styre vigtige beslutninger uden om kommunernes repræsentanter.

Um nakað konu/mansevni er í hesum «flere repræsentantskabsmedlemmer», so fer undirritaði at biðja tey/teir koma alment fram.

Sum umboðsnevndalimur, umboðandi fleiri «SMÅ BYGDER», verður undir ongum umstøðum góðkent at verða undirlagdur, at avgerðir mínar eru «manipuleraðar» og stýrðar av leiðslu felagsins.

Tað verður hervið hardliga

mótmælt og afturvist.

Havi mælt til, at bygnaðurin í S.E.V. gerst einfaldari. Tó ongantíð roknað við sum givið, at minnari av «kvantiteti» í leiðsluni «automatiskt» gerst «analøgt» við vaksandi «kvaliteti». Tá ið undirritaði hevur sitið sum umboðsnevndarlimur hevur í hvussu so er ikki givið nakra ábending um at umboðini frá «de store byer» hava víst stórra ábyrgd fyrir felagum enn tey, ið koma frá «de små bygder».

Tora tit, ið ákæru reisa, ikki at koma úr skýmaskotti, so skulu tit tiga, bæði í skrift og talu.

Vinarliga

Abasalon í Buð,
umboðsnevndarlimur

Einstáttaðar prædikur

Av og á lurtar ein eftir guðstænastu og morgunlestri í útvarpinum.

Nakrar av hesum prædikum/lesturum mugu sigast at vera sera einsporaðar.

Líkamikið hvør tekstin er, so er tað sama prædika, sami lesur, tí hoyrir hvørja ferð, orðini eru bert vend eitt sindur við.

Tað er alt í fínasta lagi, at tey, sum ganga í kirkju og á møti verða revsaði. Sanniliga hava tey tað uppiborið. Og neyvan eru øll so reindlig, sum har sita. Men tað tykist sum ávisir prestar hava fingið eitt ílt eyga

á teimum, sum leita til Harrans hús, og, sum í teirra veikleikum royna at «batna í heilagum lívi og levnaði». Hesi menniskjuni eru tey óndu, hetta eru tey hatisfullu, tey dómandi o.s.fr. Meðan tey góðu eru tey, sum ikki koma í Guðs hús, men royna at skikka sær so illa sum til ber.

Ongantíð havi eg hoyrt fólk, sum ganga í kirkju og á møti, spotta tey, sum ganga full á gøtuni ella á annan hátt sýna ósmiligan atburð. Og um tey gera tað, so er tað sera ókristiligt. Men eg havi mangað hoyrt tey seinnu spotta og hildið grin

burtur úr teimum, sum leita til Harrans hús. Hygg, har fara tey góðu!

Ein sunnudag setti eg meg niður at lurtar eftir eini guðstænastu. Tekstin var adresseraður til hitt stríðandi kirkjulíðið. Men Guð hjálpi mær, fekk presturin, sum henda dag prædikaði, vent tekstinum á høvðið, so at hann fekk júst tað øvugta burtur úr honum.

Tað mugu vera sera tolin og yvirberandi menniskju, sum kortini hvønn sunnudag leita sær inn undir prædikustólin hjá slíkum prestum.

Ein hirið eigur ikki at vera

partískur, fyrir at vinna sær herðaklapp frá einum ávisum parti av fólkinum, men hann skal vera prestur hjá øllum, og ganga undan við góðum leiðbeinandi orðum, sum virka vøxtur í kirkjulíðinum; hann eigur at ugga og revsa øll, og ikki bert halda dómsprædikur yvir tey, sum hann er illur inn á.

Ellar er tað rímligt, at ein prestur dómir ein part av kirkjulíðinum bert fyrir at halda seg væl við fjøldina?

Kirkjufólk

Gott!
at tey sótu
í belti!

Bilbelte er livbelte!

Eyðkvæmislinjan

svarar alt samdegrið á tlf. 18820.

Mikudagar kl. 19.00–21.00 fæst persónlig ráðgeving og serligir spurningar verða svaraðir.